

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน

DEVELOPMENT OF A CLASSICAL GUITAR SKILL TRAINING MODULE USING ESAN FOLK MUSIC

ธนวัฒน์ พลเขต* และรัชชัย ศิลปโชค**

TANAWAT PHONKHET AND TAWATCHAI SINRAPACHOK

(Received: February 13, 2024; Revised: June 4, 2024; November 26, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 6 คน จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 4 ชุด และแบบประเมินทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้าน คือการศึกษาศาษาปัญหาการเรียนกีตาร์คลาสสิก กำหนดเนื้อหา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การจัดทำหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดรายละเอียดของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ให้สัมพันธ์กับหลักสูตร และความต้องการของผู้เรียน โดยชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 4 ชุด คือ ชุดที่ 1 เรื่องทฤษฎีดนตรีสากลและโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน ชุดที่ 2 เรื่องพื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น การไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major) ขาขึ้นและขาลง การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor) ขาขึ้นและขาลง ชุดที่ 3 เรื่องการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเต้ยโขง” ชุดที่ 4 เรื่องการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดแสนน”

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Master of Education program students Department of Music Education, Faculty of Education Roi Et
Rajabhat University

** อาจารย์สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Lecturer in Music Education, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University

2. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 81.11/87.50

คำสำคัญ : ชุดฝึกทักษะ, กีตาร์คลาสสิก, เพลงพื้นบ้านอีสาน

Abstract

The present study, entitled Development of a Classical Guitar Skill Training Module Using Isan Folk Music, aimed to: (1) develop a classical guitar skill training module incorporating Isan folk songs, and (2) evaluate the effectiveness of the developed training module based on the predetermined criterion of 80/80. The sample group consisted of six third-year vocational certificate students enrolled in Western Music 5 (advanced practical) at Roi Et College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute, during the first semester of the 2023 academic year. The sample was selected through purposive sampling. The research instruments included 4 units of the classical guitar skill training module based on Isan folk music and a classical guitar performance assessment form.

The research results found that

1. The development process of the classical guitar skill training module using Isan folk music involved examining the existing problems in classical guitar instruction, determining the content, reviewing relevant documents, designing the curriculum, analyzing the curriculum structure, and specifying content details and objectives aligned with both the curriculum and learners' needs. The training module comprised four units: Unit 1 : Western music theory and notation for Isan folk music Unit 2: Basic classical guitar performance skills, including ascending and descending major and minor scales Unit 3: Classical guitar performance of Lai Toei Khong Unit 4: Classical guitar performance of Lai Sud Sanaen

2. The efficiency of the classical guitar skill training module using Isan folk music for third-year vocational certificate students at Roi Et College of Dramatic Arts met the established criterion, achieving an efficiency score of 81.11/87.50.

Keywords : Classical guitar skill training module development, Isan folk music, Roi Et College of Dramatic Arts

บทนำ

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรมสาขาวิชาดุริยางค์สากล หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์เป็นหลักสูตรวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการอนุรักษ์ สืบสานและธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ เน้นให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพ ด้านนาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ และด้านคีตศิลป์ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถพัฒนาองค์ความรู้ในงานอาชีพ เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562, น. 3)

กีตาร์คลาสสิก (Classic Guitar) เป็นต้นแบบของกีตาร์ในยุคปัจจุบันซึ่งมีลักษณะเด่นคือ คอและฟิงเกอร์บอร์ด (Finger board) ที่ใหญ่กว่ากีตาร์ประเภทอื่นที่มีจำนวนสายเท่ากันคือ 6 สาย โดยมีความกว้างของคอประมาณ 2 นิ้วและมีลักษณะแบนราบ โดยสายจะใช้สายเอ็น หรือไนลอน ส่วน 3 สายบน (สายเบส) ทำด้วยไนลอนหรือใยไหม แล้วพันด้วยเส้นโลหะ เช่น เส้นทองแดงหรือบรอนซ์ ซึ่งทำให้มีความนุ่มมือเวลาเล่นไม่เจ็บ หากเทียบกับกีตาร์ประเภทที่ใช้สายโลหะ (ชลกฤษ รัตนนิธิพร, 2556, น. 4-5)

บทเพลงพื้นบ้านอีสานกว่าจะมีวิวัฒนาการมาเป็นทำนองดนตรี ต้องใช้ระยะเวลาอันนับพันปี ภาคอีสานเป็นดินแดนที่มีผู้คนตั้งบ้านเมืองที่อยู่อาศัย มีอารยธรรมหลากหลาย ศิลปวัฒนธรรมของดนตรีพื้นบ้านซึ่งเป็นมรดกของแต่ละภูมิภาค ยังมีการสืบทอดต่อ ๆ กันมาจากรุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบัน บทเพลงพื้นบ้านอีสานเป็นเพลงที่ได้รับความนิยมรู้จักกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน (จารุวรรณ ธรรมวัตร, 2543, น. 2) นักเรียนสาขาวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่มีพื้นฐานในการฟังดนตรีมาจากบทเพลงพื้นบ้านอีสาน ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนได้ยินมาตั้งแต่เด็ก จึงทำให้เกิดความซึมซับในดนตรีพื้นบ้านอีสานอย่างไม่รู้ตัว ในทางปฏิบัติของดนตรีนั้นเป็นเรื่องยากมากหากนักเรียนที่เข้ามาเรียนไม่มีพื้นฐานในเรื่องดนตรีมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนกีตาร์คลาสสิกต้องใช้ทักษะในการฟัง ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีพื้นฐานทางดนตรี

ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) พบประเด็นปัญหาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) ของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงนัก โดยเฉพาะเนื้อหา เรื่องการปฏิบัติทักษะกีตาร์คลาสสิก การไล่บันไดเสียง การฝึกตามแบบฝึกหัด และบทเพลงที่ใช้ในการสอบวัดผล นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ ขาดความกระตือรือร้น ขาดความสนใจ และจดจ่อในเนื้อหาที่เรียนในช่วงโมฆะระหว่างการเรียนรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ซึ่งชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจทักษะกีตาร์คลาสสิก ส่งผลต่อการพัฒนาการทางดนตรีที่ดีของผู้เรียน และเป็นแนวทางให้ผู้สนใจนำไปศึกษาค้นคว้าและพัฒนาเพื่อใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ศึกษาเทคนิคและกระบวนการผลิตสื่อการเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน
2. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่เรียนในรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) สาขาดนตรีสากล วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด
2. กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่เรียนในรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) สาขาดนตรีสากล วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 6 คน นักเรียนที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ระหว่างเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

วิธีการศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 4 ชุด
2. แบบประเมินทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน
 - 1.1 กำหนดเนื้อหา ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน
 - 1.2 กำหนดรายละเอียดของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ โดยให้สัมพันธ์กับหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียน
 - 1.3 กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของชุดฝึกทักษะ
 - 1.4 สร้างชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ตั้งไว้ โดยดำเนินการวางโครงเรื่องที่จะเขียนเป็นลำดับเรื่องราวก่อนหลัง จากง่ายไปหายากแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนต้องสัมพันธ์กันโดยสร้างชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย
 - ชุดที่ 1 เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากลและโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน
 - ชุดที่ 2 เรื่อง พื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น การไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major) ทั้งขาขึ้นและขาลง การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor) ทั้งขาขึ้นและขาลง
 - ชุดที่ 3 เรื่อง การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเต้ยโขง”
 - ชุดที่ 4 เรื่อง การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดแสนน”
 - 1.5 นำชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ จุดมุ่งหมายการเรียนรู้และกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert, 1967, pp. 90-95) ผลการประเมินเท่ากับ 4.56 หมายความว่า ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานมีความเหมาะสมระดับมากในการนำไปใช้ในการสอน
 - 1.6 นำชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง
 2. การสร้างแบบประเมินทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก
 - 2.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินทักษะจากหนังสือวัดผลการศึกษา (สมนึก ภัททิยานี. 2548, น. 74-103)
 - 2.2 กำหนดรูปแบบการประเมินทักษะปฏิบัติ

2.3 สร้างแบบประเมินทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก ชนิดมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) มี 5 ระดับ แยกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทักษะการใช้มือ ด้านเทคนิคการบรรเลง และด้านความสมบูรณ์ของบทเพลง รวมทั้งหมด จำนวน 12 ข้อ

2.4 นำแบบประเมินทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

2.5 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบประเมินทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยส่งหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มทดลอง โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกตามแผนการเรียนรู้และจุดประสงค์ต่อสัปดาห์

3. ประเมินทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกและกิจกรรมของกลุ่มทดลองระหว่างเรียนและหลังสิ้นสุดการเรียนรู้ครบทุกแผน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการศึกษา

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานในการฟังดนตรีมาจากเพลงพื้นบ้านอีสานซึ่งเป็นวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เขาได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เด็ก ๆ ส่วนมากนักเรียนที่เข้ามาเรียนเป็นนักเรียนที่มาจากจังหวัดในภาคอีสาน ผู้วิจัยจึงได้ทำการคัดเลือกบทเพลงพื้นบ้าน “ลายเต้ยโขง” และ “ลายสุดสะแนน” เพื่อใช้ในชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกชุดนี้ เพราะมีความสอดคล้องกับบันไดเสียงเริ่มต้นสำหรับผู้เริ่มต้นในการเรียนกีตาร์คลาสสิกนั้นคือ บันไดเสียงเอไมเนอร์ (A minor scale) และบันไดเสียงซีเมเจอร์ (C Major scale) ยังรวมไปถึงการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกให้มีความถูกต้องและมีความไพเราะนั้น ผู้บรรเลงกีตาร์คลาสสิกจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องของทฤษฎีดนตรีสากล รวมไปถึงการใช้เทคนิคการบรรเลงวิธีต่าง ๆ ของกีตาร์คลาสสิกอย่างถูกต้องและสื่อสารอารมณ์ของบทเพลงนั้น ๆ ผู้วิจัยสร้างชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 4 ชุดประกอบด้วย ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากลและโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน เป็นการปรับพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่เรียนในรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) เครื่องมือกีตาร์คลาสสิก เพราะนักเรียนในกลุ่มทดลองมีทั้งนักเรียนที่เรียนสาขาดนตรีสากล และสาขาอื่น ๆ ด้วย จึงเป็นเหตุผลที่ต้องเรียนทฤษฎีดนตรีสากลก่อน จากนั้นจึงเรียนโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน เพื่อที่จะสามารถอ่านโน้ตและเข้าใจทำนองโน้ตเพลง “ลายเต้ยโขง” และโน้ตเพลง “ลายสุดแสน” ในชุดฝึกที่ 1 ผู้วิจัยแบ่งการเรียนเป็นเรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากลและโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน โดยให้ผู้เรียนเริ่มต้นศึกษาก่อนจะนำไปสู่ชุดฝึกต่อไป จำนวน 2 ชั่วโมง เพื่อให้เกิดความเข้าใจการอ่านโน้ตที่ถูกต้องตามจังหวะ ค่าตัวโน้ต ตัวหยุด การเรียกชื่อตัวโน้ต เครื่องหมายกำหนดจังหวะ อัตราจังหวะต่าง ๆ ศัพท์เกี่ยวกับความเร็ว จังหวะคำศัพท์เกี่ยวกับลำดับบันไดเสียง เครื่องหมายแปลงเสียง และเรียนรู้สัญลักษณ์ทางดนตรีต่าง ๆ และทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 15 ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในช่วงท้ายชุดฝึกในชุดฝึกที่ 1 เริ่มเรียนบรรทัดห้าเส้น (Staff) และตัวโน้ตต่าง ๆ (Note) ชื่อในแต่ละระบบและลักษณะต่าง ๆ ของตัวโน้ต ค่าของตัวโน้ต ตัวหยุด (Rest) เส้นน้อย กุญแจประจำเสียง (Clef) การเรียกชื่อตัวโน้ตในระบบต่าง ๆ ไม่จะเป็นระบบโซฟา (So-Fa system) หรือระบบตัวอักษร (Letter System) โน้ตทาบเส้น โน้ตในช่อง เส้นกั้นห้อง (Bar Line) การเพิ่มค่าของตัวโน้ตเครื่องหมายกำหนดจังหวะ อัตราจังหวะ คำศัพท์เกี่ยวกับความเร็วของจังหวะ (Speed) คำศัพท์เกี่ยวกับลำดับบันไดเสียง (Scale Degree) สัญลักษณ์ทางดนตรี เครื่องหมายแปลงเสียง โดยสอนพื้นฐานจากระดับง่าย ไประดับยากตามลำดับหัวข้อที่ได้กล่าวมาแล้ว

ภาพที่ 1 การแนะนำชุดฝึกทักษะ

จากนั้นจึงเข้าสู่เรื่อง โน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน ประกอบด้วยหัวข้อหลัก ๆ คือ

- 1) ห้องเพลง 2) จังหวะ 3) ตัวโน้ต หลังจากเรียนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลและโน้ตดนตรี

ที่บ้านอีสานจบ มีการทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 15 ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชุดที่ 1

ชุดที่ 2 เรื่อง พื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น การไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major) ทั้งขาขึ้นและขาลง การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor) ทั้งขาขึ้นและขาลง เป็นการเริ่มแนะนำพื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นให้นักเรียนที่เรียนรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) เครื่องมือกีตาร์คลาสสิก เพื่อให้นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะมีท่าทางการนั่งถูกต้อง การวางมือถูกต้องและเกิดความรู้ความเข้าใจในกีตาร์คลาสสิกเพิ่มมากยิ่งขึ้น รวมถึงการไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major) ทั้งขาขึ้นและขาลง การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor) ทั้งขาขึ้นและขาลง ในชุดฝึกที่ 2 ผู้วิจัยแบ่งการเรียนเป็นเรื่องพื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น โดยให้ผู้เรียนได้เริ่มต้นศึกษาส่วนประกอบของกีตาร์คลาสสิก การตั้งสาย ตำแหน่งการบรรเลง (Playing position) ท่านั่งในการบรรเลง (Sitting position) การวางมือขวา (The Right Hand Position) การตีผ่านสาย (Free stroke) การติดפקสาย (Rest stroke) และแบบฝึกหัดในการตีสายเปล่า การวางมือซ้าย (The Left Hand Position) โน้ตในแต่ละสาย จะมีแบบฝึกหัดให้ฝึกซ้อมเพื่อเกิดการจดจำตัวโน้ต สเกล (scale) ใช้เวลาเรียน 4 ชั่วโมง และการไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major Scale) ทั้งขาขึ้นและขาลง ทั้ง 1 Octave ทั้ง 2 Octave และรูปแบบต่าง ๆ (Pattern) การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor Scale) ทั้งขาขึ้นและขาลง ทั้ง 1 Octave ทั้ง 2 Octave และรูปแบบต่าง ๆ (Pattern) การไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major scale) นำไปสู่โน้ตเพลง “ลายสุดแสน” และการไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (Minor scale) นำสู่โน้ตเพลง “ลายเตี้ยโขง” ซึ่งทุกครั้งหลังจากการเรียนจะมีแบบฝึกหัดให้ฝึกซ้อมเพื่อจดจำโน้ตในบันไดเสียงนั้น ๆ อยู่เสมอ ใช้เวลาเรียน 6 ชั่วโมง หลังจากได้เรียนและฝึกปฏิบัติการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกชุดฝึกทักษะชุดที่ 2 แล้ว มีการทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 15 ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วงท้ายชุดฝึก ในชุดฝึกที่ 2

ชุดที่ 3 เรื่อง การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเตี้ยโขง” ในชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกชุดนี้ ผู้วิจัยเลือกโน้ตเพลงที่บ้านอีสาน “ลายเตี้ยโขง” เป็นอันดับแรก เพราะเป็นบทเพลงที่มีความคุ้นหูกับกลุ่มทดลอง และเป็นบทเพลงในบันไดเสียง เอไมเนอร์ (A Minor Scale) ซึ่งไม่ติดเครื่องหมายชาร์ป # และเครื่องหมายแฟลต b บทเพลงมีท่อนองสั้น ๆ สามารถจดจำได้ง่ายและมีระดับการฝึกที่ไม่ยากจนเกินไป เหมาะกับผู้เริ่มต้นใหม่ ประกอบด้วยเรื่อง ประวัติลายเตี้ยโขง และโน้ตลายเตี้ยโขง เทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเตี้ยโขง” ประกอบด้วย เทคนิคการบรรเลงโน้ตเชปต์ 1 ชั้น เทคนิคการบรรเลงโน้ตเชปต์ 2 ชั้น เทคนิคการบรรเลงสัญลักษณ์ Tie การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเตี้ยโขง” และการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเตี้ยโขง” ตามลำดับจากง่ายไปหายาก ใช้เวลาเรียนจำนวน 4 ชั่วโมง ชุดฝึกที่ 3 อธิบายความเป็นมาของเพลง “ลายเตี้ยโขง” ค่อย ๆ ไล่ระดับแบบฝึกหัดเทคนิคต่าง ๆ

ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจากเทคนิคง่าย ๆ ไปจนถึงเทคนิคที่เข้าสูการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเต้ยโขง” ในช่วงท้ายและนำมาแสดงผลสัมฤทธิ์ของชุดฝึกทักษะ ชุดฝึกที่ 3

ชุดที่ 4 เรื่อง การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดสะแนน” ผู้วิจัยเลือกโน้ตเพลง พื้นบ้านอีสาน “ลายสุดสะแนน” เป็นอันดับต่อจากเพลง “ลายเต้ยโขง” เพราะเป็นบทเพลงที่มีความคุ้นหูกับกลุ่มทดลอง และเป็นบทเพลงในบันไดเสียง ซีเมเจอร์ (C Major scale) ที่ไม่ติดชาร์ป # และไม่ติดแฟลต b ภายในชุดฝึกที่ 4 ประกอบด้วย เรื่องประวัติของเพลง “ลายสุดสะแนน” และโน้ตลายสุดสะแนน เรื่องคอร์ดเมเจอร์ (Major Chord) คอร์ดไมเนอร์ (Minor Chord) เทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดสะแนน” ประกอบด้วย เทคนิคการบรรเลงโน้ตเชปต์ 1 ชั้น เทคนิคการบรรเลงโน้ตเชปต์ 2 ชั้น เทคนิคการบรรเลงสัญลักษณ์ Tie การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดสะแนน” การวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยการบรรเลง “ลายสุดสะแนน” ตามลำดับจากง่ายไปหายาก จากหัวข้อที่ได้กล่าวมาข้างต้น ใช้เวลาเรียนจำนวน 4 ชั่วโมง ภายในชุดฝึกที่ 4 อธิบาย ความหมายของบทเพลง “ลายสุดสะแนน” และโน้ตลายสุดสะแนนในรูปแบบโน้ตดนตรี พื้นบ้านอีสาน และอธิบายเรื่องคอร์ด (Chord) และคอร์ดในบทเพลง “ลายสุดสะแนน” ให้ผู้เรียนเริ่มปฏิบัติไล่ระดับแบบฝึกหัดเทคนิคต่าง ๆ จากเทคนิคง่าย ๆ ไปจนถึงเทคนิค ที่เข้าสูการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดสะแนน” ในช่วงท้ายและนำมาแสดงผลสัมฤทธิ์ ของชุดฝึกทักษะ ชุดฝึกที่ 4

2. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้หาค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน จากการคำนวณหาค่า E1 จากการใช้ชุดฝึกทักษะระหว่างเรียน จำนวน 4 ชุดฝึก และหาค่า E2 จากการปฏิบัติแบบทดสอบหลังเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ประสิทธิภาพ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E ₁)	6	60	48.66	81.11
ด้านผลลัพธ์ (E ₂)	6	20	17.50	87.50

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิก โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบระหว่างเรียนจำนวน 4 ชุดฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.66 คิดเป็นร้อยละ

81.11 และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.50 คิดเป็นร้อยละ 87.50 ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิก โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ/ด้านผลลัพธ์ เท่ากับ 81.11/87.50

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 4 ชุดฝึก ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากลและโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน เป็นการปรับพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่เรียนในรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) เครื่องมือกีตาร์คลาสสิก จากนั้นจึงเรียนโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสานเพื่อสามารถอ่านโน้ตและเข้าใจทำนองโน้ต “ลายเต้ยโขง” และโน้ต “ลายสุดสะแนน”

ชุดที่ 2 เรื่อง พื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น การไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major) ทั้งขาขึ้นและขาลง การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor) ทั้งขาขึ้นและขาลง เป็นการเริ่มแนะนำพื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นให้นักเรียนที่เรียนรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) เครื่องมือกีตาร์คลาสสิก เพื่อให้นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะมีทำนองที่ถูกต้อง การวางมือถูกต้องเกิดความรู้ความเข้าใจในกีตาร์คลาสสิกเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major) ทั้งขาขึ้นและขาลง การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor) ทั้งขาขึ้นและขาลง

ชุดที่ 3 เรื่อง การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเต้ยโขง” ในชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกชุดนี้ ผู้วิจัยเลือกเพลง “ลายเต้ยโขง” เป็นอันดับแรก เพราะเป็นบทเพลงที่มีความคุ้นหูกับกลุ่มทดลอง และเป็นบทเพลงในบันไดเสียง เอไมเนอร์ (A Minor Scale) ซึ่งไม่ติดเครื่องหมายชาร์ป # และเครื่องหมายแฟลต b บทเพลงมีทำนองสั้น ๆ สามารถจดจำได้ง่าย และมีระดับการฝึกที่ง่าย ไม่ยากจนเกินไป เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้นใหม่

ชุดที่ 4 เรื่อง การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดสะแนน” ผู้วิจัยเลือก “ลายสุดสะแนน” ต่อจากเพลง “ลายเต้ยโขง” เพราะเป็นบทเพลงที่มีความคุ้นหูกับกลุ่มทดลอง และเป็นบทเพลงในบันไดเสียง ซีเมเจอร์ (C Major scale) ที่ไม่ติดชาร์ป # และไม่ติดแฟลต b

2. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.11/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน จำนวน 4 ชุดฝึกทักษะ ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากลและโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน เป็นการปรับพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่เรียนในรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) เครื่องมือกีตาร์คลาสสิก จากนั้นจึงเรียนโน้ตดนตรีพื้นบ้านอีสาน เพื่อที่จะสามารถอ่านโน้ตและเข้าใจทำนองโน้ตเพลง “ลายเต้ยโขง” และโน้ตเพลง “ลายสุดแสนน” สามารถเข้าใจการอ่านโน้ตที่ถูกต้องตามจังหวะ ค่าตัวโน้ต ตัวหยุด การเรียกชื่อตัวโน้ต เครื่องหมายกำหนดจังหวะ อัตราจังหวะต่าง ๆ ศัพท์เกี่ยวกับความเร็วจังหวะคำศัพท์เกี่ยวกับลำดับบันไดเสียง เครื่องหมายแปลงเสียง และเรียนรู้สัญลักษณ์ทางดนตรีต่าง ๆ และทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 15 ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วงท้ายชุดฝึกในชุดฝึกที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น. 7) ที่กล่าวว่าการผลิตสื่อหรือชุดการสอน ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพ เพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด

ชุดที่ 2 เรื่อง พื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น การไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major) ทั้งขาขึ้นและขาลง การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor) ทั้งขาขึ้นและขาลง เป็นการเริ่มแนะนำพื้นฐานการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นให้นักเรียนที่เรียนรายวิชาดนตรีสากล 5 (ปฏิบัติโท) เครื่องมือกีตาร์คลาสสิก เพื่อให้นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะมีท่าทางการนั่งถูกต้อง การวางมือถูกต้องและเกิดความรู้ความเข้าใจในกีตาร์คลาสสิกเพิ่มมากยิ่งขึ้น รวมถึงการไล่บันไดเสียงเมเจอร์ (Major) ทั้งขาขึ้นและขาลง การไล่บันไดเสียงไมเนอร์ (minor) ทั้งขาขึ้นและขาลง โดยหลังจากได้เรียนและฝึกปฏิบัติการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกชุดฝึกทักษะชุดที่ 2 แล้ว มีการทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 15 ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วงท้ายชุดฝึก และหลังจากการเรียนจะมีแบบฝึกหัดให้ฝึกซ้อมเพื่อจดจำโน้ตในบันไดเสียงนั้น ๆ อยู่เสมอ สอดคล้องกับทฤษฎีการจัดกิจกรรมทางดนตรีตามแนวของชินอิจิ ซูซูกิ (Suzuki Method) (อ้างถึงใน สุกฤษ เจริญสุข, 2542, น. 13-17) ที่กล่าวว่า วิธีการจัดการเรียนรู้นี้ ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การฟัง (Listening) คือ การฟังเพลงแบบซ้ำ ๆ ขั้นที่ 2 เลียนแบบ (Imitation) คือ การสังเกตและจดจำจากครูที่เป็นต้นแบบ ขั้นที่ 3 ทำซ้ำ (Reiteration) คือ การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกจนเป็นธรรมชาติ และขั้นที่ 4 จดจำ ฝังใจ (Memorize) คือ สามารถปฏิบัติดนตรีโดยเสียงไม่เพี้ยน ถูกต้องและเหมาะสม

ชุดที่ 3 เรื่อง การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเต้ยโขง” เป็นบทเพลงในบันไดเสียง เอไมเนอร์ (A Minor Scale) ซึ่งไม่ติดเครื่องหมายชาร์ป # และเครื่องหมายแฟลต b บทเพลงมีทำนองสั้น ๆ สามารถจดจำได้ง่ายและมีระดับการฝึกที่ง่ายไม่ยากจนเกินไป เหมาะกับผู้เริ่มต้นใหม่ เทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเต้ยโขง” ประกอบด้วย เทคนิคการบรรเลงโน้ตเชปต์ 1 ชั้น เทคนิคการบรรเลงโน้ตเชปต์ 2 ชั้น เทคนิคการบรรเลงสัญลักษณ์ Tie ค่อย ๆ ไหลระดับแบบฝึกหัดเทคนิคต่าง ๆ ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจากเทคนิคง่าย ๆ ไปจนถึงเทคนิคที่เข้าสู่การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายเต้ยโขง” ในช่วงท้ายและนำมาแสดงผลสัมฤทธิ์ของชุดฝึกทักษะ สอดคล้องกับทฤษฎีการสอนดนตรีของมอนเตสซอรี (Montessori Method) (อ้างถึงใน สิขณ์เศก ย่านเดิม, 2558, น. 28-29) ที่เน้นการสัมผัสและลงมือทำ โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดนตรีด้วยตนเอง ผ่านการเลียนแบบการจดจำจนสามารถทำได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง โดยเริ่มจากระดับที่ง่าย ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ทางดนตรีผ่านบทเพลงพื้นเมืองเพื่อพัฒนาจังหวะ การเคลื่อนไหว และเข้าใจท่วงทำนองในดนตรี อันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของดนตรีสากล กระบวนการเรียนรู้ของมอนเตสซอรีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนแก่เด็กมี 3 ส่วน คือ (1) การเลียนแบบ (Imitation) โดยมีครูเป็นต้นแบบของเด็ก (2) การจดจำ (Reorganization) โดยสามารถจดจำและแยกแยะความแตกต่างของเสียงที่ฟังได้ และ (3) ความแม่นยำในเสียง (Intonation) สามารถเปล่งเสียงร้องอย่างถูกต้องเป็นการทดสอบขั้นสุดท้ายว่าเด็กมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติดนตรีได้ตามจุดประสงค์

ชุดที่ 4 เรื่อง การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดสะแนน” เป็นบทเพลงในบันไดเสียง ซีเมเจอร์ (C Major scale) ที่ไม่ติดชาร์ป # และไม่ติดแฟลต b เทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดสะแนน” ประกอบด้วย เทคนิคการบรรเลงโน้ตเชปต์ 1 ชั้น เทคนิคการบรรเลงโน้ตเชปต์ 2 ชั้น เทคนิคการบรรเลงสัญลักษณ์ Tie ให้ผู้เรียนเริ่มปฏิบัติไต่ระดับแบบฝึกหัดเทคนิคต่าง ๆ จากเทคนิคง่าย ๆ ไปจนถึงเทคนิคที่เข้าสู่การบรรเลงกีตาร์คลาสสิก “ลายสุดสะแนน” ในช่วงท้ายและนำมาแสดงผลสัมฤทธิ์ของชุดฝึกทักษะ สอดคล้องกับ ชัยมงคล ใจทัด (2566, น. 9) ที่กล่าวว่า วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน โดยนักเรียนจะได้ศึกษาและสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นจากชุดฝึกทักษะที่เหมาะสม สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง การจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติทักษะด้านการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกได้จริง

2. การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.11/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสาน

สามารถบูรณาการองค์ความรู้ของดนตรีพื้นบ้านอีสานร่วมกับทฤษฎีดนตรีตะวันตกเหมาะสมกับผู้เรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ซึ่งชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจทักษะกีตาร์คลาสสิก ส่งผลต่อการพัฒนาการทางดนตรีที่ดีของผู้เรียน สอดคล้องกับ รัฐศาสตร์ เวียงสมุทร (2565, น. 92-93) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์บทบรรเลงกีตาร์โซนาตาท่วงทำนองลายอีสาน ผลการศึกษาพบว่า การสร้างสรรค์และวิเคราะห์วิธีการบรรเลงที่ได้บูรณาการองค์ความรู้ของลายเดี่ยวเครื่องดนตรีพื้นบ้านอีสานร่วมกับทฤษฎีดนตรีตะวันตกนำมาผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมทางดนตรีพื้นบ้านอีสานและวัฒนธรรมทางดนตรีตะวันตกที่เชื่อมโยงและหลอมรวมกัน แสดงให้เห็นถึงความงดงามทางวัฒนธรรมดนตรีทั้งสองฝั่งที่ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ และต้องรักษาทำนองเดิมอันเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของดนตรีพื้นบ้านอีสานไว้ให้คงอยู่ร่วมกับทฤษฎีดนตรีสากล และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สันติ มุสิก (2565, น. 2014-2015) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.41/80.0 2) ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.67 หมายถึง นักเรียนมีความรู้และทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 67 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกได้อย่างเป็นขั้นตอน สามารถฝึกได้ถูกวิธีเริ่มจากระดับง่ายไปถึงระดับสูงอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

- 1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาแผนกิจกรรมการเรียนรู้และชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานล่วงหน้า ให้เกิดความเข้าใจก่อนนำไปใช้สอน
- 1.2 ผู้สอนต้องอธิบายหลักและวิธีการใช้งานชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกโดยใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานให้ผู้เรียนเข้าใจ
- 1.3 ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามและแสดงทัศนะด้านเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจด้วยตนเองและสร้างโอกาสในการพัฒนาด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรพัฒนาชุดฝึกทักษะเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นกลุ่มเครื่องดนตรีอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและพัฒนาความรู้และทักษะกลุ่มเครื่องดนตรีที่ตนเองสนใจ

รายการอ้างอิง

- จารุวรรณ ธรรมวัตร. (2543). *ภูมิปัญญาอีสาน*. ศิริธรรมออฟเซ็ท.
- ชลกฤษ รัตนนิธิพร. (2556). *หัดเล่นกีตาร์โปร่ง PICKING*. เอ็มไอเอส.
- ชัยมงคล ใจทัด. (2566). ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น สำหรับกิจกรรมชุมนุมดนตรีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมารีย์ จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 2(1), 1-12.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อการเรียนการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- รัฐศาสตร์ เวียงสมุทร. (2565). การสร้างสรรค์บทบรรเลงกีตาร์โซนาตาท่วงทำนองลายอีสาน. *วารสารดนตรีรังสิต มหาวิทยาลัยรังสิต*, 17(1), 88-103.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2562). *หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์*. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- สมนึก ภัททิยธานี. (2548). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ประสานการพิมพ์.
- สันติ มุสิกกา. (2565). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร. *วารสารมจร บริทรศน์*, 7(2), 2009-2022.
- สิขณเสก ย่านเดิม. (2558). แนวคิดทฤษฎีการสอนดนตรี. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 19(2), 21-31.
- สุกรี เจริญสุข. (2542). *คู่มือการอบรมครูซูซูกิและการเป็นครูซูซูกิขั้นต้น*. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Likert, R. (1967). *New Pattern of Management*. McGraw-Hil.